

Ard Eşikleri

– Suheyla · 04 Şubat 2017

ARD EŞİKLERİ

Suyu seveni ırmağa daldır!

İssız eşik:Düştüğü yerden kalkar yalnızlık

Ateş iziyle.

Akmışsa bir kere

Kan izi

Kim silebilir?

Bir sığıntı gibi durur gövdem

Yüreklerinizin bekleme odalarında.

Eşikler de alışır benimle

Azlık ve çokluk farketmez.

Sizi bana bağlayan

Tek şey yokluğunuz!

Çıkmaz Eşik:Bir kanadım özgür,

Öteki ıslak!

Bir bıraksa yakamı

Sağanak!

Dese al uç uzaklara!

Senin kanatlarım!

Kuytu Eşik:Akan ırmak döner mi

Arkada unuttuğu sesine?

Sarı topraklar uzanır mı

Mevsimlerin son hasadına?

Erken kış ayazı

Alın çatımda,kederli gözlerle

Bir hayatı büyütür mü

Kapı aralarında hiç durmadan?

Daraldıkça zaman

Daralır eşikler!

Nice kuytularda suskun

Ardımda unuttuğum

Yola

Kendime

Ve yüzüme dönebilir miyim?

Son Eşik:Yakama yapışan sorgu ve sualle

Gittin,derin bir çentik atarak kalbime

Kaldım hep seninle.

Kırk yıllık tanıdık gibi ellerim!

Ve özgür ayaklarım!

Pencereler açıldı,perdeler inik.

El değmemiş mağaranda

Araladım tülleri

Işıklar doldu içeri.

Loş bahçeler

Çorak ev

Gülümsedi sarmaşık gülleriyle

Renk renk,kat kat!

Ve duvarlar aydınlandı

Kapı ardında unutulmuş mutluluklar

Durdu kıyama!

Eşsiz Eşik:Aralık kapıdan girdi müzik

Uçsuz bucaksız sevilere

Eli değdi güneşin.

Siyah bir yaşam öpüldü musalladan

Ak güvercin dudağıyla.

Her şey Rabçe konu düzene

Rab diliyle söylendi

Söylenmeyen tüm şiirler

Son kapının eşğinde

Kayboluyorum.....

Süheyla Altinkaya Turan